

Pojkdrömmen som ska förverkligas, del 16

Text och foto: Börje Engwall

Mitt i all renovering finns det naturligtvis tid även för lite mystunder med barnbarnen!

Sist vi hördes var ju sommaren fortfarande högst närvarande. Så icke idag, sista söndagen i oktober. Snöflingor har fallit, inte ymnigt, men dock flingor.

Det som lyste upp dagen var besöket av Per Andersson och min bror Lasse, som kom åkande med taket fällt, i Pers OEW BJ7. Alltså en systerbil till mitt eget projekt. Missade tyvärr att ta ett foto med dem bland snöflingorna! Var nog lite tagen av stunden ...

Min egenhändert byggda "lackbox" står fortfarande kvar i garaget. Förhoppningen om att den skulle hunnit brukats färdig under sommaren, var nog lite väl optimistiskt. Har man utflugna barn på längre avstånd och barnbarn som man vill umgås med – och dessutom fortfarande yrkesarbetar – räcker dygnet liksom inte till. Längtan efter kommande pension stärks. Tre år kvar lite drygt. Problemet är att jag fortfarande gillar att jobba, och kommer nog att sakna den sociala biten av det. Och med en yngre hustru, kanske man fuskar ett tag till. Vem vet?

Många som hör att man renoverar en hel bil, undrar hur man mäktar med.

De ser ett berg som ska bestigas, medan en annan ser en mängd småkullar. Hur tänker du nu? Jo, man delar ju upp hela renoveringen i en mängd små områden. Först kommer ju själva demonteringen, där det är viktigt att fota mycket, så att man har lite koll på hur allt ska sitta samman så småningom.

Lackboxen till ständig nytta. Här med grundmålade chassidetaljer.

Märka upp delar och lägga i självförlutande plastpåsar, i plastboxar med mera.

Sedan skall chassit in på blästring, så att det går att se vad som är dåligt och behöver svetslagas. Vår bil kom tillbaka och såg bitvis ut som en spetsgardin. Dagsljuset silade så vackert igenom plåten.

Där börjar det stora jobbet med att svetslaga ram och kaross. Förhoppningsvis är mycket kvar av originalet, så man ser hur det ska se ut i färdigt skick. I vårt fall hade någon tidigare ägare i USA ohämmat farit runt med vinkelslipen. Det var kapat utan tanke på kommande inpassning av nya plåtar. Där bör man vara lite försiktig och spara så mycket som möjligt runtomkring. Då har man har referenspunkter för de nya plåtarna. Nu satt de nymonterade golvplåtarna helt fel, och dessutom svetsade av en okunnig svetsare. Där är bilar lika hus, i den bemärkelsen att man helst vill ha dem orörda, för att kunna forma fram sina egna idéer, och slippa städa upp efter klåpare!

Svetsjobben drar ofta ut längre i tid än man först anat. Jag tror att de flesta av oss använt orden toppen av ett isberg för att beskriva mängden rost man plötsligt upptäcker. I vårt fall var det rost, dåliga lagningar och en tidigare krockskada, som spökade. Man köper ju ofta en entusiastbil mer med hjärtat, än med hjärnan ...

För att återkoppla till småkullarna – rost och svetsning är en av dem. När den kullen känns övermäktigt, kan man ta tag i en annan liten kulle som avbrott. Jag började pilla med inredningen istället. Vår inredning var obefintlig, förutom stommarna till sufflett och säten. Alla mattor och sidopaneler var slängda. Lånade gamla paneler av klubbmedlemmen Per Andersson, som visserligen var ruttna i nederkant, men gav andra viktiga referenser.

Köpte tre millimeters kryssfäner (plywood) av björk, som sågades till och lackades tre gånger med polyurethanlack för att motstå väta. Dessa kläddes med laminerat skumgummi och skinn.

Sätesbottnarna till framstolarna var bortom räddning, så där inköptes nya. Övriga delar blästrades och sprutades med svart epoxilack. Att nu pyssla med inredningen, var ett skönt avbrott från svetsningen. Det man gjorde nu, blev ju färdigt på ett annat sätt.

En annan av alla småkullar, är ju att skriva listor på allt som skall inhandlas, och allt eftersom ekonomin tillåter beställa dessa delar. Plåt ifrån Australien och England. Bensintank från USA. Framruta från England. Och mängder av smådelar från blandade firmor inom hobbyn. Hittade bland annat listen till instrumentbrädans nederkant på en Jaguarfirma i England. Listerna till glasfiberkåpan över växellådan fann jag på en firma i norra Kalifornien och så vidare. Min taktik har varit att köpa något varje månad,

"Bra-och-ha-grejer" fyndade på British Motors slutrea.

Att blåstra är kul! Man ser skillnaden direkt – är som att lackera med grå färg. Bara all underredsmassa och liknande är borta först!

Visst är det kul när man ser resultatet av blästring, lackering och montering? Bättre än Tv-repriser, jag lovar! Saknas bara ett clips – någon som har ett?

oavsett var jag befinner mig i renoveringen. Detta dels för glädjen att öppna paket med jämna mellanrum, dels för att sprida kostnaden.

Ytterligare en småkulle är ju alla bultar, muttrar och små fästen. Dessa ska blåstras, rensas gångor på, samt förzinkas. Hundratal små delar som ska hållas i rätt ordning. Själv spar jag på tomma skruvaskar av plast att lägga dem i. Märker upp: kaross, framvagn, bakvagn och så vidare.

Tar mängder av bilder på hur sakerna satt ihop innan jag plockar isär fästen med mera. Minnet är ju ofta ganska bra, men kort. Fyra år passeras snabbt i en renovering. Och minns man hur det satt ihop då?

En större kulle, och den kulle jag just nu befinner mig på, är alla karossdelar som ska

slipas, grundas och lackeras. En av anledningarna till att "lackboxen" står kvar på sin plats. Bakre shrouden är epoxigrundad liksom bakluckan. Dessa har jag börjat spackla, efter den riktning de krävde. De skall grundas igen, innan jag lägger finishen i Old English White (OEW) Tanken är att montera bakre shrouden på chassit så snart som möjligt, för att frigöra plats i garaget.

Men här byter jag kulle igen, och börjar blåstra och lacka chassidelar. Upptäcker hur skönt det är att kunna göra det hemma, istället för att som tidigare, göra det kvällstid på firman. Att släpa delar fram och åter, tar ju också sin tid.

Så just nu ligger bland annat bakaxel i lacktältet, och karossdelarna får vänta lite.

Det är ju sällan hugget i sten i vilken ordning man jobbar sig framåt. Personligen för jag lite mentalt krig med mig själv, för att hålla gnistan uppe. Tröttnar jag på det ena, finns det ju hur mycket som helst av det andra att ta tag i.

Det här sättet att dela upp allt i mindre områden, är **mitt** sätt att tackla både jobbet på dagtid, och renoveringen på kvällar och helger med. Kommentarer som –Att du orkar, och –Vilket tålamod, har nog alla som renoverat ett hus eller en bil fått höra. Vad skulle man gjort istället? Glott på alla dåliga repriser på tv:n? Huua!!!

Meteorologerna spår ju vargavinter, så det får bli långa härliga garagekvällar som terapi mot mörker och kyla under kommande halvår. Och radion inställd på någon bra kanal. Minns att jag på slutet av 70-talet, då jag hade garage inne i Vasastan i Stockholm, alltid såg till att köra hem samtidigt som de sände "Svensk kriminalhistoria" med honom som jag glömt namnet på. Björn någonting? Han läste på ett sätt som fängade ens uppmärksamhet. Betydligt bättre än all reklamradio!

Återkommer i nästa Enthusiasten med ytterligare "kullar" jag betat av. Till dess får ni ha en God Jul – och glöm inte släcka alla ljusen (annars drar batteriet ur ...).

Sorterade delar som ska förzinkas efter rensning av gängor och blåstrats eller legat i Annitrol två dygn.